

lige for Kjøbenhavn mere eller mindre gunstige Synsmaade, hvorefter man kunde ønske denne Stads Consumtionsvæsen behandlet i Sammenligning med de øvrige Kjøbstæders.

Den for Kjøbenhavn gunstigste Synsmaade vilde da være, om man opstillede følgende Beregning:

Provincskjøbstædernes Consumtion udgjør ifølge Bilag B, Ribe iberegnet	314,891 Rbd.
Kjøbenhavns	367,339 —
I det samlede Beløb	682,230 Rbd.
eller med runde Tal	682,200 Rbd.
hvertil kommer Tabet ved Maltmøllens Monopols Ophævelse	2,500 —
	er 684,700 Rbd.

fragaar besparede Administrations-Ømskostninger, som i rund Sum anslaaes til 100,000 R.;

fremdeles den forøgede Beskatning af Brændeviins = Forbruget udenfor Kjøbenhavn, ca. 179,000 R.

efter Fradrag af hvad der tabes ved Brændeviins = Afgiftens Reduktion i Kjøbenhavn . . . . . 24,000 —

— 155,000 R.

og endelig Indtægten af Brændeviins = Produktions = Afgiften i Ribe og den hidtil for bemeldte Afgift frigtagne Deel af Ribe Amt, høist . . . . . 10,000 —

tilsammen . . . . . 265,000 —

Altsaa blev tilbage . . . . . 419,700 Rbd. som Statskassen maatte savne i aarlig Indtægt, eller, da vel Ingen kan antage, at dette under nærværende Omstændigheder skulde være

muligt i den nærmeste Fremtid, have Vederlag for paa anden Maade. Men saadant Vederlag skal ogsaa have for de første Aars Tab af Post-Portoreformen med hvad dermed staaer i Forbindelse, for Lallotto-Indtægten, Klubskatten og flere andre større eller mindre Indtægtskilder, som deels strax, deels i Løbet af de første Aar kunne ventes affattede. Til samme Tid maae Statens Udgifter, selv under Forudsætning af en endelig Freds snarlige Indtræden, ventes at ville vise sig ikke ubetydeligt forøgede, som en Følge af den stedfundne Krig og de under samme paadragne deels Gjelds = deels Forsørgelsesforpligtelser, og det hvorledes man end tænker sig Udfaldet af den endelige finantzielle Opgjørelse mellem Monarchiets forskjellige Dele. — Som Middel til at imødegaae al Indtægts-Afgang og Udgifts-Tilgang tillade Omstændighederne imidlertid saagodtsom alene at betragte den til Tidens Anskuelser vistnok svarende og i sig ogsaa baade rigtige og udførlige Indkomstskat. Men Forslaget til denne skal først forelægges Rigsdagen af 1850; og selv om det under denne maatte blive til Lov, er det dog at ansee som temmelig utvivlsomt, at denne Skat, der først ret kan uddannes og blive frugtbringende under en kraftfuld og vedholdende Administration, som kan føre den over de første Vanskeligheder og kan faae Tid dertil, umuligt i de, end sige det, første Aar kan indbringe Saameget, at den skulde kunde række til at dække alle de antydede Fordringer til Statskassen. Det vilde saaledes allerede ifølge vieblikke Finantzhensyn være utilraadeligt at give den her fremsatte Synsmaade af Consumtionsagens Ordning Medhold. Men selv, naar der affees fra Dieblikkets Fordringer, turde der i de tidligere i denne Udvikling fremhævede Grund, som tale for Consumtionens Bibeholdelse i Kjøbenhavn, ligge tilstrækkelig Beviis for, at Finantserne have god Føie til ikke aldeles at opgive denne Afgift i Hovedstaden. Under alle Omstændigheder vilde en Afgjørelse i Dverensstemmelse med den her berorte Synsmaade være saa iønskesaldende i Kjøbenhavns Fordeel, paa det øvrige Lands Beføstning, som gennem Indkomstskatten skulde hjælpe denne Stad at bære hvad den hidtil alene har baaret, at det vistnok vilde være